

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellvs De Angelo Cvstode R. P. Francisci Albertini Soc. Iesv Theologi

Albertini, Francesco

Coloniae Agrippinae, M.D.C.XIV

Cap. 15. De Angeli custodis in animam nostram beneficijs spiritualibus,
quorum septem enumerantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46785](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46785)

DE ANGELI CUSTODIS
*in animam nostram benefi-
 cijs spiritualibus.*

LICE T omnia propè beneficia, *Lud de*
 quæ à Deo nobis obtingunt, *Pont.*
 per manus Angelorū recipia- *med 34.*
 mus, vt Diuus Thomas asserit, quia *Par. 6.*
 nimirum Angelus Custos in senten-
 tiâ illius desiderat ac poscit ab eo,
 quicquid salutis nostræ promotio-
 nem concernit; enumerabimus ta-
 men præsentî capite spiritualia
 quædam beneficia ex præcipuis, ad
 quæ cætera omnia, re subtiliter cõ-
 sideratâ, reducuntur.

PRIMUM BENEFICIUM
spirituale.

Quod itaque primi beneficij lo-
 co poni potest, offert Deo oratio-
 nes, lacrymas, ieiunia, & pœni-
 tentias nostras. Hoc sensu ad
 Tobiam, *Quando orabas, inquit,*
cum lacrymis, & sepeliebas mor-
tuos, & derelinquebas prandium, &

mortuos abscondebas, per diem in domo tua, & nocte sepeliebas, ego obtuli orationem tuam Domino. Et in Apocalypsi scribitur, *Ascendit fumus incensorum de manu Angeli*; quem locum explicans Divus Bernardus, *Angeli*, ait, *nostros sudores, non suos, nostras non suas, lacrymas offerunt Deo, nobis quoque eius munera referunt.*

Serm. 1.
de Ange-
lis.

Soliloq.
cap. 7.

Non dissimiliter S. Augustinus pro tanto beneficio gratias Deo agēs, dicit: *Gemitus nostros atque suspiria referunt a te Domine, ut impetrent nobis facilem tuæ benignitatis propitiationem.* Neq; beneficium hoc parui pendendū est, quando quidē frequenter accidit, orationes nostras ut quę in manibus nostris, multiplicibus culpis coinquinantur, à purissimo Deo difficilè acceptari. B contrario verò si offerantur per innocentes Angelos, divinæ maiestati placent & maximo in honore sunt, non aliter quam cibus in fœda patina appositus nauseam generat, in cadenti autem disco, oblectat oculos.

eulos, & palatum inuitat. Ideoque sancta Mater Ecclesia precatur in Canone secreto Missæ, sanctum sacrificium perferri in cōspectum diuinæ Maiestatis per manum Angeli: ac tantum est memoratum beneficium, ut anima si cerneret, qua promptitudine ac voluptate Angeli præsto sint, dum homines orationi infirmus, præ ardore deuotionis & amore liqueceret; unde exclamat

S. Bonauentura : *O anima si videre in solis posses, quanto gaudio Angeli assistunt loq. orantibus, intersunt meditantibus me & quanto studio in bono conseruant.* corp. s. l. c. 6.

Non intermittam hoc loco celeberrimum exemplum, quod euenisse tradunt in Monasterio Sabinensi. Vixit ^{Monacho} Serionis Abbatis Monachus ^{quodam} quidam tam sanctæ conuersationis, ^{celebrante} ut peragens aliquando officium sacrae Missæ dum recitaret illa ^{Angelus præ-} ^{sentat ce-} ^{lesti Pa-} ^{tri ha-} ^{stium san-} ^{ctum,} *Supplices te rogamus omnipotens Deus, iube hac præferri per manus sancti Angeli tui in sublime altare* ^{crucifixi.}

com-

complures Angelos, quorum vnus
cæteris altior sacram hostiam Deo
tanquam ibidem visibiliter præ-
senti offerebat, & mox eadem su-
pra altare denuò collocatâ dispa-
ruit,

SECUNDVM BENEFI-
cium spirituale.

Alterum beneficium spirituale
est, quòd Angeli, vt pote secundum
Psalmistam *flamme ignis vrentis*,
intellectum nostrum illuminant, &
voluntatem accendant, idque re-
præsentando intellectui humano,
non quidem immediatè proprios
conceptus suos, quorum homo, cu-
ius intellectio dependet à phantaf-
matibus minimè capax est, sed ima-
gines rerum, aliorumque signorum
sensibilem. Vt enim excitent pro
arbitrio suo affectus animi, immu-
tant humores, & alterant spiritus
corporales, qui consequenter iux-
ta Philosophos varias sensibili-
um rerum species, prout aliter
atque aliter disponuntur, nobis in-
gene-

Quomo-
do Ange-
lus intel-
lectum no-
strum il-
luminet.

generant. Sic somniantibus accide-
 re, testis est Aristotiles cap. quarto
 eius libelli, quem scripsit de somno
 & vigiliâ, nec non S. Thomas prima
 parte, quæstionis vndecimæ articu-
 lo vltimo. Et verò hoc modo multi
 homines sancti, & signanter Ioseph
 sponsus Beatissimæ Virg. semel at-
 que iterum vt Matthæus refert, An-
 gelum conspicatus fuit. Inflammant
 hæc, vt præmonuimus, voluntatem
 nostram nunc istâ, nunc alia ra-
 tione, id est aut per inspirationes ac
 persuasiones occultè eam mouen-
 do, modo quo supra diximus, aut al-
 terando ipsos humores & spiritus
 organi corpori, vt ita appetit° sen-
 sitius; erga hoc potius delectabile
 obiectū quam erga aliud afficiatur.
 His igitur similibusq; medijs Angel°
 Custos noster sapissimè illuminat
 animam, & celestium bonorum
 cupiditate inflammat; insuper eru-
 diens in ijs omnibus, quæ officio i-
 psius cōsentanea sunt, ad quod pro-
 positum refertur in historia sancto-
 rum FF, Predicatorum, Ioannam
 quan-

*Quomodo
 Angelus
 voluntatem
 hominis
 inflammat.*

*Seraph.
Raz in
lib. SS.
Ord. Prae-
dic.*

quandam Urbinetanam Virginem tertij Ordinis Diui Dominici tamen trimula matre orbata fuisset, & quinquennis Patre, conseruasse nihilominus innocentiam Baptismalem, ad vltimum vsq; vitæ diem beneficio Angeli Custodis, vt ex pprio ipsi facto colligitur. Cū enim nonnulla ex sodalibus suis ipsi diceret, Ioanna, numnã nescis te carere matre? Hæc ad Ecclesiam eã ducens, & demonstrans imaginem Angeli in muro pictam; Scito, respondit, hunc Angelum mihi in matrem esse, à quo adhuc paruula omnia pietatis ac Fidei documenta percepi.

*Ioanna
puella do-
cetur ab
Angelo*

Patet itaq; Angelicum Custodem nostrum nūc exēplis Christi ac Sanctorum tarditatem tuã excitare; nūc voluntatem cōsideratione Bonitatis Dei & innumerabilium eius beneficiorū accēdere; quandoq; intellectū timore futuri iudicij, & infernaliū poenarū illuminare, cui rei figura præcessit in facto Bala i Nū. 22. cap.

Figura

Balaam

Num. 22.

Hic. n. cū adm̄dicedū populū Dei egresus, peruenisset fortē fortuna ad

viam

viam valdè angustam, inter duos pa-
 rietes Angelus Dei stricto gladio se
 illi opposuit, ita tñ, vt diuino confi-
 lio nō videretur à Balaā, sed tantum
 ab asinā, cui ille insidebat. Quia igi-
 tur iumētū cōsistere cœpit quasi nē
 lato quidē vngue vlteri⁹ progressu-
 rū, Balaā cōmot⁹ animo calcarib. fu-
 stibusq⁹ illud diuerbera e vt antror-
 sū incederet. Quare asina vt obstātē
 sibi Angelū declinaret, muro vt po-
 tuit vicinissimè sese iungens, sedētis
 pedē attriuit, at ille iterū & multòq⁹
 ante immiti⁹ eā cæcidit, donec ver-
 berib. ac sedētis feroci impetu fati-
 gata cōcideret. Hic itaq⁹ Balaā pro-
 pè in furorem agi, ac præ noua indi-
 gnationis vehemētia (offensū quip-
 pe pedē vlcisci meditabatur) asinam
 cōfecisset, ad eò nec prodigiosa qui-
 dē eius locutione territ⁹ fuit, quæ de
 iniquā Domini sui sœuitia quereba-
 tur, nisi detinuisset illum species ar-
 mati Angeli, q. ariolū deniq⁹ illumi-
 natū corā se procidētem & adoran-
 tem his verbis increpauit, *Cur tertio
 verberas asinam tuam? Ego veni vt
 aduen-*

Aduersarer tibi, quia peruersa est via tua mihiq, contraria, & nisi astra declinasset de via dans locum resistenti te occidissem, & illa viueret. Pari modo nobiscum Angelus Custos transijt, quando iter malorum arripim⁹, & a i peccatorum, praecipitia properamus Principio enim obijcit sese nobis euaginato gladio, rigorem diuinæ vindictæ repræsentando, quæ scelera nostra interminabilibus corporis & animæ tormentis castigat.

Secundò deducit nos habenâ cogitationis ad angustum transitum ineuitabilis & propinquæ mortis, à quâ nemini conceditur regredi, quia anni præteriti nec diuinâ quidem dispensatione recurrunt: sed neque vltius procedi potest, quia terminus vitæ præstitutus effluxit, cui succedit tempus non amplius operandi, sed recipiendi mercedem, quæ antea actis operibus iuxta vniuscuiusque conditionem respondeat.

Tertiò constringit intra duos parietes,

rietes, iudicium videlicet & infernum, ambo inexplicabili timore & horrore digna, sed talia, ut utraque vitari etiam ab homine iusto non queant. Consilia hæc & interminationes Angelicæ sæpè causa esse solent, ut ab incepto peccatorum itinere deflectentes regrediamur ad viam quæ ducit ad Paradysum adeoque amarissimis deploremus lacrymis laborem, quem infructuose suscepimus, passus quos in tenebris errorum confecimus, & stulta desideria, quæ incomparabili animæ nostræ detrimento profecuti sumus.

Quod autem ordinariè operatur Angelus in occulto cordis nostri per media inuisibilia, id ipsum sensibiliter aliquando præstat, ut voce humana. Refertur in li. Iudic. Angelum Domini visibiliter coram Israelitis apparentem grauitè eos reprehendisse, exprobrasseque præterita beneficia istis verbis: *Eduxi vos de Aegypto, & introduxi in terram, pro qua iuravi patribus vestris & pollici-*

Iudic. 2.

rus sum, vt non facerem irritum pã-
ctum meum vobiscum in sempiternũ.
Et paulò post: Et nolulistis audire,
vocem meam, cur hoc fecistis? Quam-
obrem nolui delere eos à facie vestra vt
habeatis hostes, & Dij eorum sint vo-
bis in ruinam. Vt autem discamus,
quid facto opus sit, quando per cu-
stodem Angelum tacitè increpamur
subijcit scriptura: Hæc Angelo loquẽ
te omnes Filij Israel eleuauerunt vo-
cẽm suam & fleuerunt, immolauẽ-
runtq; ibi hostias Domino, vt eum pla-
carent.

Cap. 16.

Legimus quoque in sacrã Genesi
cum Sarai vxor Abrahæ, Agar an-
cillam suam seueriùs castigaret, hæc
domo excessisse, quod factum quia
Angelo displicebat, spectandum se
præbuit, & acriter eam obiurgauit
dicens: Reuertere ad Dominam tuã,
& humiliare sub manibus illius. Non
dissimulabo hoc loco illustre exem-
plum, quod nostris temporibus ac-
cidisse cõmemorat viuens rei testis
Pater quidã è Societ. Iesu hodie de-
gens in Indiã. Is. n. cum Cosentiam
præ-

CYSTODE. CAP. XV. 143

ꝑcipuā Calabrię ciuitatē appulisset,
 cōfessionem excepit viri cuiusdā de
 totā vitā: quo interrogato, quāobrē
 eā die potissimū tātā festinatione ac
 desiderio peccata confiteretur: Au-
 di, respondit ille, aliquantisper Pa-
 ter mi, rē admiratione dignā aperiā.
 Nudiustertius cōsiliū mihi ineunti
 cū vno ex amicis meis, quo pacto cō-
 modiūs iniuriā mihi à quodā irro-
 gatā vlciscerer, ꝑsuasit ille, vt ambo
 eodē vespere bōbardis armati eū ꝑ-
 sequeremur: è vestigio itaque factō
 proposito domū petij. Cū aut arre-
 ptā fistulā ferreā rotulas ac filices ꝑ-
 pararē, vt nē in explosione fortassis
 munere suo nō fungerētur, ecce tibi
 speciosissimū iuuenē, cui⁹ nescio an
 pulchritudo grauitati, an hęc pul-
 chritudini poti⁹ ornamento esset, qui
 gestib. meis aliquādiu consideratis:
 Quid meditaris, inquit, mi homo dic-
 sodes, quid negotij, quę te cura ꝑre-
 mit, ꝑ tantā expolis solertia instru-
 mēta mortis? Ego adhęc cōsiliū dis-
 simulare. Rursū igitur ille vt appa-
 rebat zelo & indignatiōe plen⁹ quor-
 sū ait mētem tuā nō detegis? numnā

latere me existimas, quæ hæcenus
ad expeditiorem designati facino-
ris executionem attentasti? atq; ita
protracto colloquio in memoriam
mihi reuocauit, quanta Deus cœli
& terræ pro abiectissimo homine
perpeffus est: nec non ingritudi-
nem & peccata mea, quæ pro tam
copiosâ redemptione illi retribu-
i exaggerauit mansuetudinem & lon-
ganimitatem ipsius, qui ad hanc vs-
que horam pepercit mihi, tametsi
commeruiffem mille infernos, ma-
ximè cum propositum haberem pa-
ri perpetuò malitia scelera accumu-
lare. Cæterum hisce verbis tam ef-
ficaciter cor meum transuerbera-
tum fuit: tam vberes lachrymæ, ac-
censa suspiria, & moesti mox singul-
tus totum me occuparunt, vt anima
corpore videretur velle excedere,
præ nimio pudore scilicet, quod ad-
uerteret se tot annis in abominabili
illo ergastulo delituisse. Sed quò a-
cerbiùs peccatorum memoria cru-
ciabat me, eò copiosius ille exagge-
rare beneficia & amorem Christi,
donec

donec tadem sermonem suum concluderet seriâ exhortatione ad exomologesin peccatorum faciendam, quamprimum pater aliquis è Societate Iesu hûc accessisset. Interim auidini vocem socij prouocantis me vt verbis starem, alioquin mihi imputandum, si quæsitâ aliquandiu vindictæ occasio elaberetur: cum verò minimè illi respondendû ducerem, iuuenis aut veriùs Angelus Custos (hunc quippe ex omnibus indicijs fuisse colligo) vt responderem impulit. Quocirca, Actum est, inquam, mi amice de conatu nostro, vela vertenda sunt, nam ex hoc momento ad propositam Choryntum tendere, nisi cum manifesto propriæ salutis detrimento non possumus. Hoc dicto, ad locum regressus sum, vbi bonum Correctorem qui iam tunc ex oculis meis sublatus erat, reliquerã. Itaq; repentinus quidem illius discessus contristabat me sed præcedens alloquium tãtam mihi consolationem infuderat, nullo vt dolore diminui eam posse existimarem. Quæ

G

eum

cum ita sint vsque ab illo die expectaui aduentum paternitatis Vestre, vt iussu Angelici Instructoris & pmissiōni meæ obsequerer.

Hom. 20.
in ca. 25.
Num.

Cæterum aduertendum est, tantò grauiorem fore iuxta Orig. poenam eorum, qui consilia & increpationes Angelorū respuunt, quanto amplius beneficiū reputari debet, quod Deus cœlestes principes eorum instructores & custodes designat: Si homo (loquitur ille) non acquiescit monitis Angeli, qui sibi deputatus est ad salutē, auferetur maceria eius, & erit in cōculcationē. Quod si princeps meus, Angelum dico qui est mihi commissus, commoruit de bonis, & locutus est in corde meo, sed ego contemptis eius monitis & spreto conscientia retinaculo præceps in peccata corruui, duplicabitur mihi pœna vel pro contemptu monitoris, vel pro facinore commissio.

TERTIVM BENEFICIUM corporale

Tertij beneficij loco reponi potest, quod Angelus Custos noster

cer

cerimè relucatur Sathanæ, ne ho-
mines peccatis obnoxios ante pœ-
nitentiã & emendationē interimat.
Quoties, credis, demon suffocasset
te quando per peccatū iurisdictioni
ipſius ſubiectus eras, niſi Angel⁹ fe-
rocē illius tyrannidem coercuiſſet?
Hoc ex figura Tobie collige dicētis,
demonē ab vxore mea cōpeſcuit. An-
geli ad inſtar murorum ſunt, qui cu-
ſtodiant nos, & diabolum ab animæ
noſtræ ingreſſu excludunt. *Quēad-*
modū vrbium muri (ſcribit Baſil.) *in* **Psalm. 38.**
circuitu vndequaq; hoſtium inſultus
arcent, ſic et Angelus à tergo, & à frō-
te cuſtodit, & neq; vtriuſque lateris
partes incuſtoditas relinquit: Cadent
à latere tuo mille, & decem millia à
dextris tuis, quoniam Angelis ſuis
mandauit de te.

Et ſi dicti fotaiſſis inimici ex-
currerent, ſancti Angeli, vt idem
docet, ijs contraeunt, & omnibus
exutos viribus in fugam conijci-
unt, *Sancti Angeli videntes nos in-* **Orig ho.**
ſectationem demonum pati, inſurgunt **8. in c. 8.**
aduerſus eos, qui nos inſectant, & **Ioſue.**

G 2 omnes

omnes eos post terga cadentes interrimunt. Proinde non decet hominem, si subinde à diabolo affligitur, consternari animo, quia Angelum custodē habet, qui eum quibuscunq; in tribulationibus vberimē consolatur. Clarissimum huius rei exemplum narratur de S. Iacobo Germano Ordinis S. Dominici, quem, secundum relationem Surij, diabolus quidam, vt perpetuò diuexabat, ita verberib⁹ onerare solebat, quoties frequētaret orationem, sed abscedente dœmone mox Angelus de coelo præstò erat, qui eum suauissimā perfundebat consolatione atq; ad perseuerantiam hortabatur istis verbis: *Serue Dei, esto fidelis vsque ad mortem, expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, ingenia sunt enim, quæ tibi pro paruo labore atque certamine premia proponuntur.*

*Surij.
II. Octob.*

QVARTVM BENEFICIUM spirituale.

Quartum sit beneficium, quod

inuitamur per angelum Custodem *Exod. 25.*
 non sine spe promptissimæ remissi- *or 37.*
 onis ad pœnitentiam. In huius rei
 figuram iussit Deus in veteri Test.
 construi Propitiatorium, & ad si-
 gnum reuerentiæ operiri per Ange-
 los, qui mutuò respicientes vul-
 tus in Propitiatoriū vertebant, qua-
 si oēs ad quærendam coram illo ve-
 niam peccatorū all. cerent. Atq; huc
 alludit Propheta David dicens, *Su- psal. 60.*
scepimus Deus misericordiam tuam in
medio templi tui. Et si aliquis fortè
 inuitationem non æstimat, manus
 extendunt, id est (vt S. Bern. exposi-
 tioni inhæreamus ad illa verba. *In*
manibus portabunt te) proponunt
 ab vnâ partè breuitatē præsetis vitæ
 ac tribulationum sæculi quæ fini-
 strâ designantur, ab alterâ retribu-
 tionem mercedis æternæ significa-
 tam per dexteram, iuxta illud Apo-
 stoli: *Momentaneum hoc & leue tri- 2. ad Cor.*
bulationis nostræ supra molim in sub- rint. 4.
limitate æternam gloriæ pondus ope-
ratur in nobis.

QVINTVM BENEFICIUM
spirituale.

Quintum beneficium in hoc consistit, quod nobis monitis & amabilibus ipsius inuitamentis non acquiescentibus, vt antea vitam in melius commutemus, recurrit tanquam Pædagogus noster (hoc titulo Beatus Basilius Angelum Custodem nominat, ad flagellum seueræ castigationis, immittendo infirmitatem, pauperiem aliudue temporale incommodum, idque amore ac desiderio salutis nostræ, vt quemadmodum supra diximus caro castigata erudiat spiritum. Sic Gregorius, Proinde in ægritudine alijsque molestijs corporalibus ante omnia Angelum placare decet, debitam ad peccatorum expiationem promptitudinem demonstrando, & horum pertinet quod à Laurentio Surio scribitur, Sanctum Petrum Cælestinum acriter reprehensum & castigatum fuisse ab Angelo

Greg. in
Pastor.

Laurentio
Sur. 19.
Maij.

ob

ob nescio quas leuitates & ineptias
pueriles.

SEXTVM BENEFI-
cium spirituale.

Sextum inde cognoscitur, quia
sapè ignoramus, quænam sit volun-
tas Dei, cum multi, vt Sanctus Gre- *In cap. 4.*
gorius notat, specie boni decipian- *Iob.*
tur, & difficillimè vtrum id, quod
etiam bonâ intentione aggrediun-
tur, Deo sit acceptû percipiât. Vnde
exclamabat Prophetâ, doce me fa-
cere voluntatem tuam. Si verò ad
Angelum Custodem recurreris, pro-
cul dubitatione docebit te, quid po-
tissimum ipse à personâ tuâ deside-
ret. Audi verba, quibus ad Danielelem
vtitur; *Nunc egressus sum, vt docerem*
te.

SEPTIMVM BENEFI-
cium spirituale.

Septimum est, quod consolatur &
confirmat nos, quando aridi sumus
& mœrore conficimur in viâ coe-
lesti.

G 4

lesti. Taliter Helix accidisse constat, quando fugiens à facie maledictæ Iezabel fatigatus fuit, & calamitatibus vitæ suæ mederi desiderabat præsentem mortem; statim enim Angelus Domini corroboravit eum dicens, *Surge grandis tibi restat via*, quod S. Bernardus more suo dulcissimis verbis explicat: Discurret Angelus (inquit ille) quasi Mediator inter Deum & animam, huius desideria ac preces offert, ipsius beneficia ac fauores reportat; animam excitat, Deum conciliat. *Nunc ad dilectam*, quam cum tribulatam reperit, maximè sub principium conversionis (tunc enim ordinariè Deus periculum facit fidelitatis illius, & diabolus recenter sibi subtractam periculosissima tentatione adortur) armat & animat: *Si moram fecerit, expecta eum, quia veniet, & non tardabit*. *Nunc ad dilectum*, subuolando ad coelum, & æterno Patri sanctissimæ animæ desideria præsentando: *Sicut desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima*

Serm. 31.
in Cant.

anima eius ad te Deus: desiderauit te
 in nocte, sed & spiritus tuus in præ-
 cordijs eius; de manè vigilauit ad te
 & iterum tota die expandit ad te,
 manus suas: dimitte illam quia cla-
 mat post te; conuertere aliquantu-
 lum, & deprecabilis esto super eam:
 Respice de caelo, & vide, & visita de-
 solatam. Nunc ad dilectam, deserendo
 caelum, & lætis nuntijs in terre-
 stri exilio peregrinantem exhila-
 rando: Delectare in Domino, & da-
 bit tibi petitiones cordis tui. Nunc
 ad dilectum, iterum ad caelum pro-
 perando, vt gratiarum actionem pro
 recenti uisitatione factam recen-
 seat: Gratias ago tibi Domine, quia
 desiderium anime eius tribuisti ei.
 Fidelis Paranympus, subiicit S. Ber-
 nardus, qui mutui amoris conscius,
 sed non inuidus, non suam querit, sed
 Domini gloriam: discurret medius
 inter dilectum & dilectam vota offe-
 rens, & referens dona, excitat istam,
 placat illum: interdum quoque licet
 raro representat eos pariter sibi siue
 hanc

hanc rapiēs siue illum adducens; siquidem domesticus est, & notus in palatio nec reueretur repulsam; & quotidie videt faciem Patris. Ergo huiusmodi officijs Angelus animam consolatur ac roborat. Sed concludamus cum S. Augustino: Angeli, inquit is, adiuuant laborantes, protegunt quiescentes, hortantur pugnantes, coronant vincentes, compatiuntur patientibus.

*Soliloqu.
6. 27.*

CAPVT XVI.

OMNIA BENEFICIA SPIRITUALIA, quæ animabus per Angelos prestari solent, figurantur in nouo Testamento.

*Art. 12.
Gerson.
tract. 8
super Magnif. par.
33.*

SEPTEM hæc beneficia, quæ vt supra docuimus, Angelus in animam collocat, in nouo Testamento præsignata ac figurata fuisse docet Cancellarius Parisiensis per liberationem Petri è carcere; septem